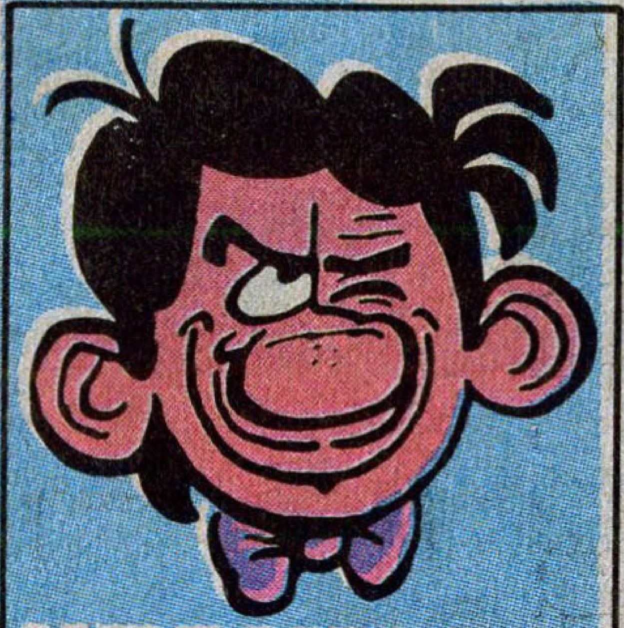

UTANMAZ ADAM

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 1500 Lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 118
1 AĞUSTOS 1991

GÜRCAN GÜRSEL'DEN
NETİCE İTİBARİYLE

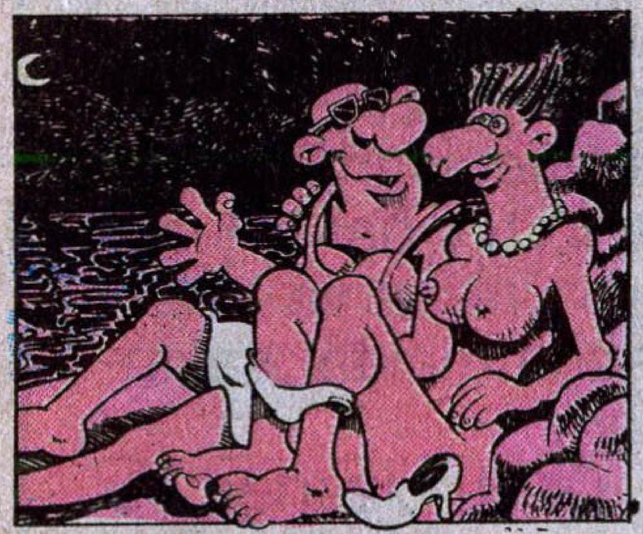

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

SUAT GÖNÜLAY'DAN
HERKESİN NERMİN

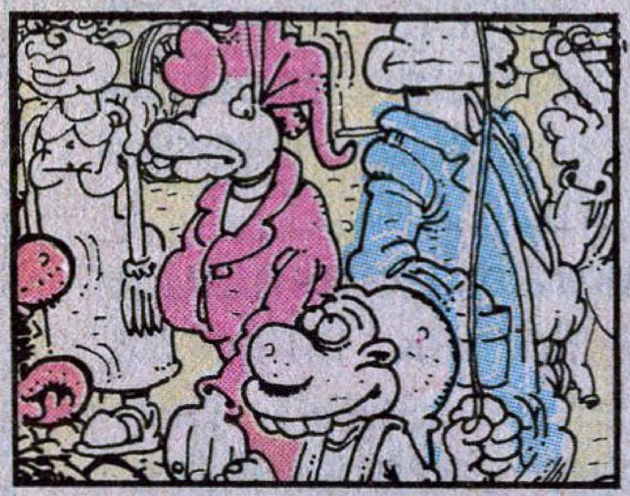

TARIK TOLUNAY'DAN
NURHAYAT

TEKİN ARAL'DAN
BİR ÖYKÜ

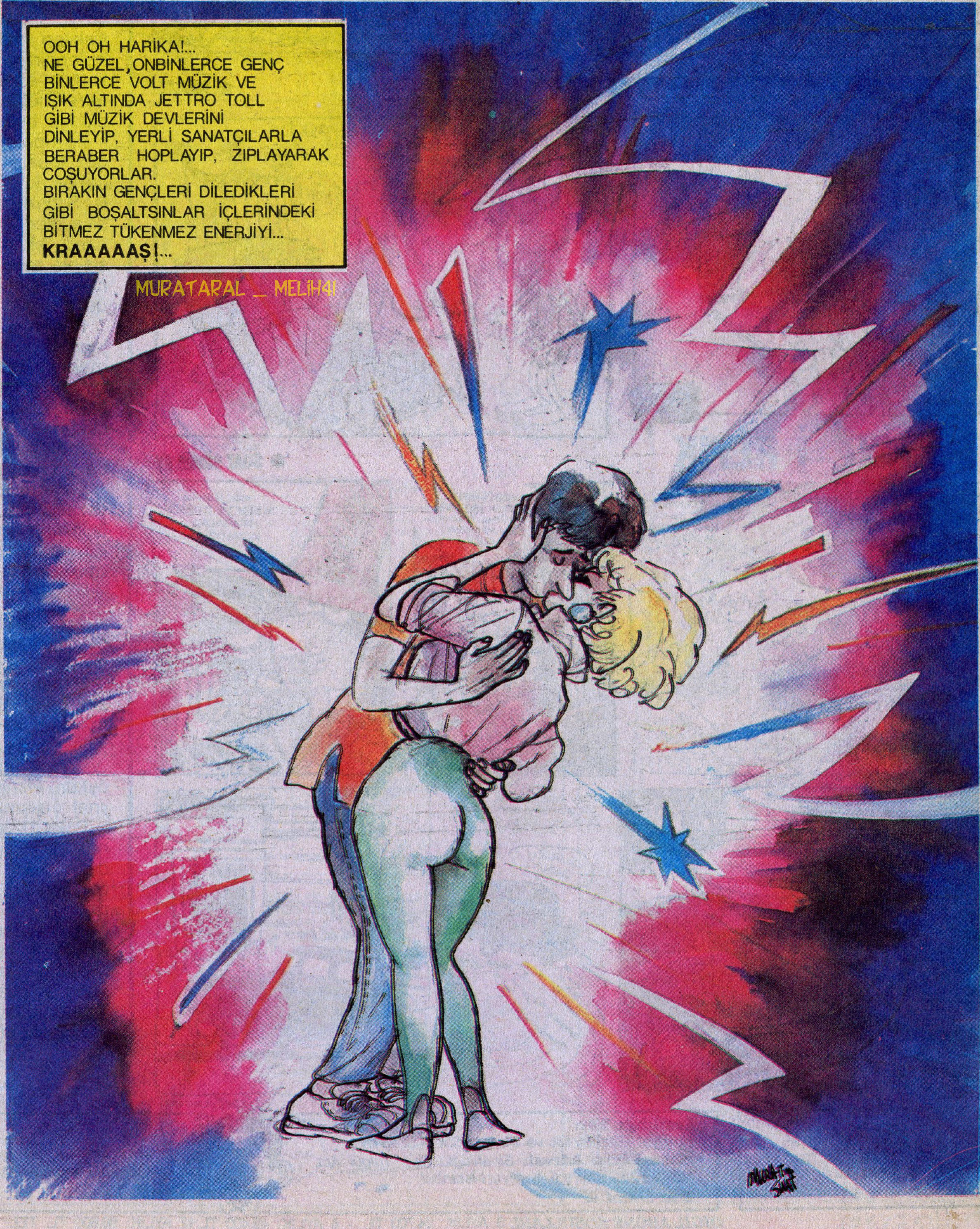

MURATARAL _ MELIH41

MİKRO MAGANDA

● SERHAT GÜRPINAR

Ayıptır Şeetmesi

● MURAT

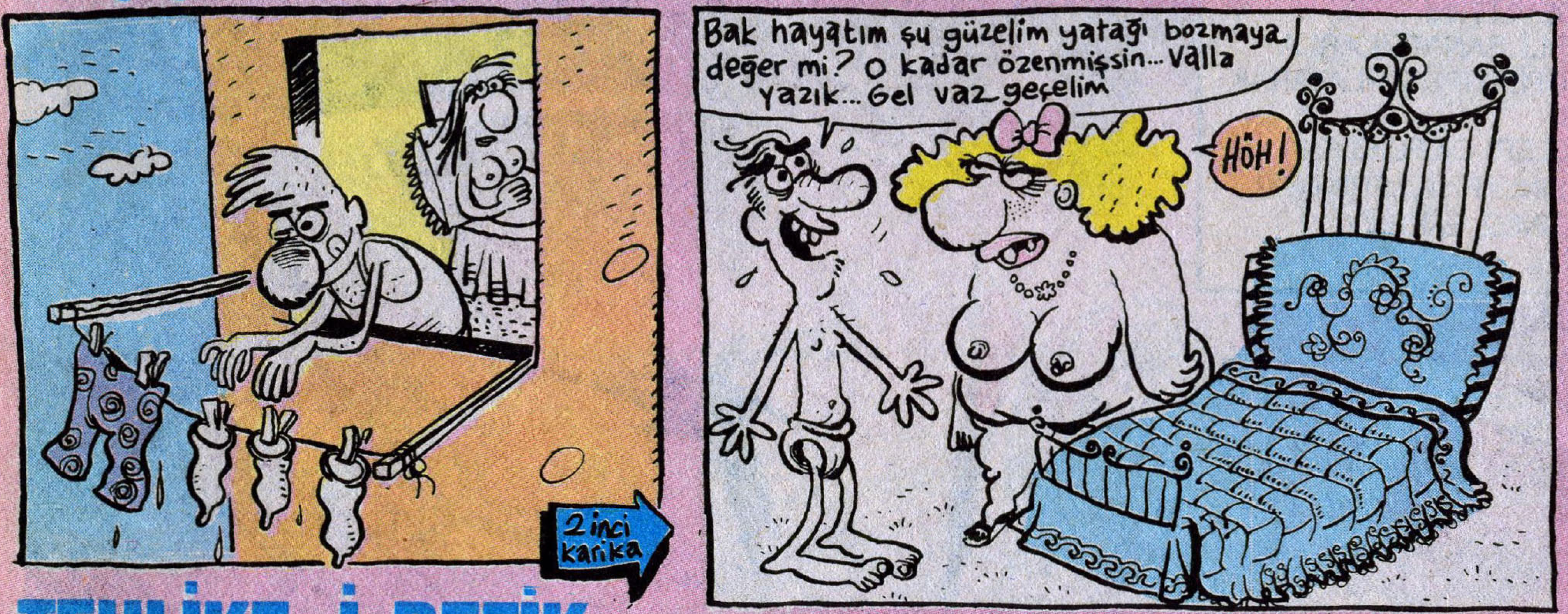

TEHLİKE-İ REFİK

● SUAT GÖNÜLAY

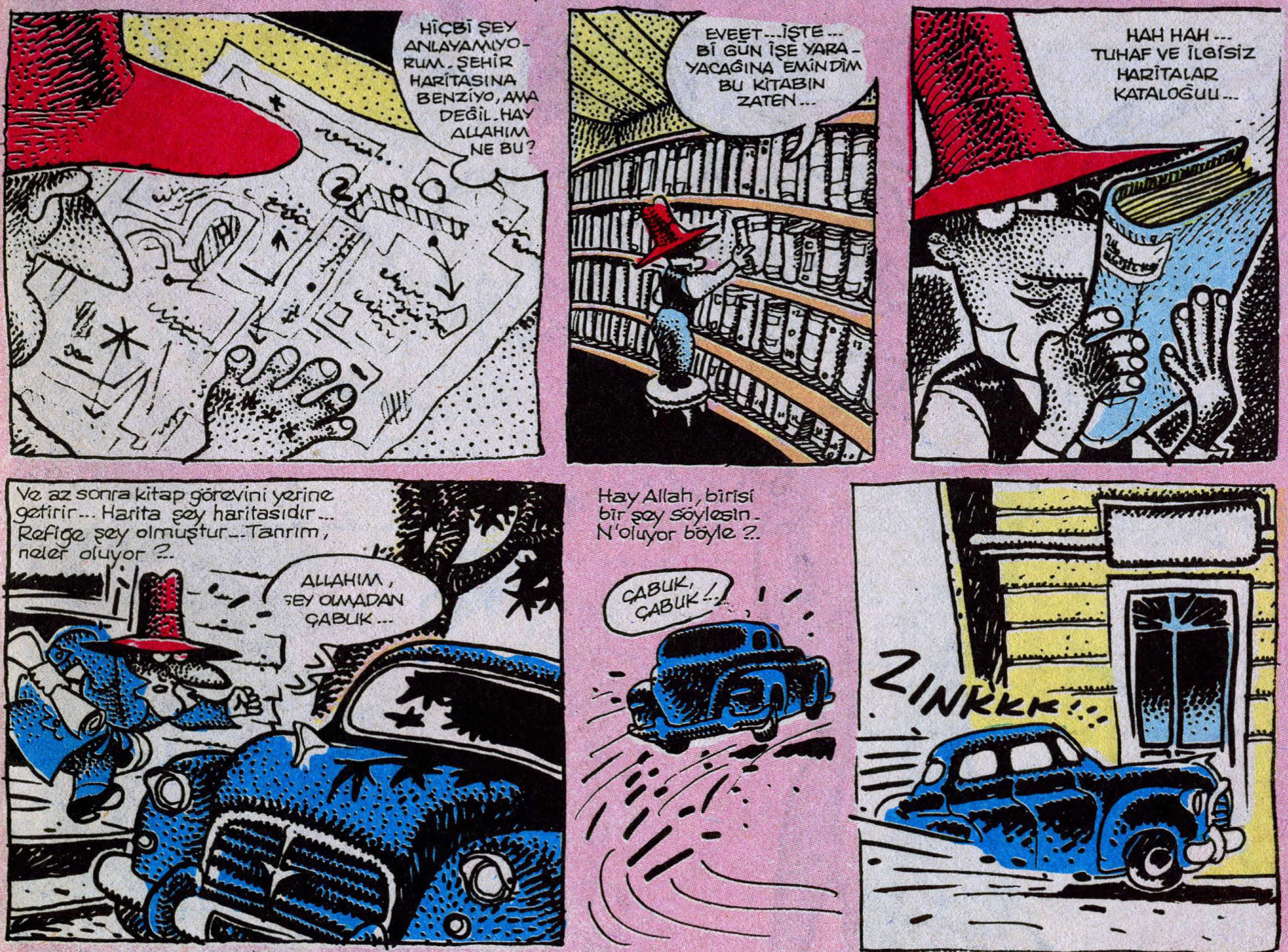

DIGIL

DIGIL'a

DERGİNİZDE erotik, seksi öyküler çizmenize benden başka kişilerin de karşı çıktığını sanıyorum. Yaptığınız işlerde neden bu kadar açık saçık şeyler çiziyorsunuz. Kadın ve erkek ilişkileri neden sizi bu kadar ilgilendiriyor. Batılı kafalardan kopya ederek, konulara özenerek böyle karikatür yapmanızı olumlu bulmuyorum.

Avrupalılar bizim toplumumuz gibi Müslüman değiller. O yüzdendir ki olaylara farklı bakarlar. Sizin de onlara özenip benzer hikayeler yazmanız çok manasız. Müslüman Türk insanının sizinle aynı düşünceleri paylaşmadığını bilmiyorsunuz herhalde.

Derginizi satın alan okuyucuların da özenti olduklarını söylemek zorundayım. Onları da ikaz etmek gerektiğine inanıyorum.

Bazı okurlarınızın bana kızacaklarını biliyorum ama bazı gerçekleri hatırlatmakta sakınca görmüyorum.

Gelelim siz DIGIL çizerleri ve yazarlarına kafanızı bir kez toplayıp bu memleketin insanları için dergi yapmanızı söylüyorum. Bırakın özenti yaşamayı!...

Muhittin Sezer

Adiy Gürkan, mektubunu aldık. Yeni çalışmalar bekliyoruz. Öykülerin okunuyor.

Hakan Kocabaş, öykü eskizini aldık. Biraz daha çok çalışman lazım. Yeni çalışmalarını yolla...

Erhan Tığlı, Nasrettin Hoca'lı öykün elimize geçti. Daha orijinal çalışmalarını bekliyoruz.

Polat Uzan, çizgi - roman denemelerin iyi gidiyor. Sabırlı ve daha ciddi çalışmalar yapmanı öneriyoruz. Çizgilerin, esprilerinden çok daha iyi.

Selim Tamkıran, mektubunu özetleyip yayınlamak istiyoruz. Muhittin Sezer de senin benzerin bir mektup yazmış. Karşıt fikirde mektupları da haftaya yayınlayacağız.

Hoşçadıgıllar

DIGIL
YIL:3 Sayı: 118
1 AĞUSTOS 1991 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 24.700 TL. - 6 AYLIK: 49.400 TL.12 AYLIK: 98.800 TL. TEL: 550 25 04-6 HAT

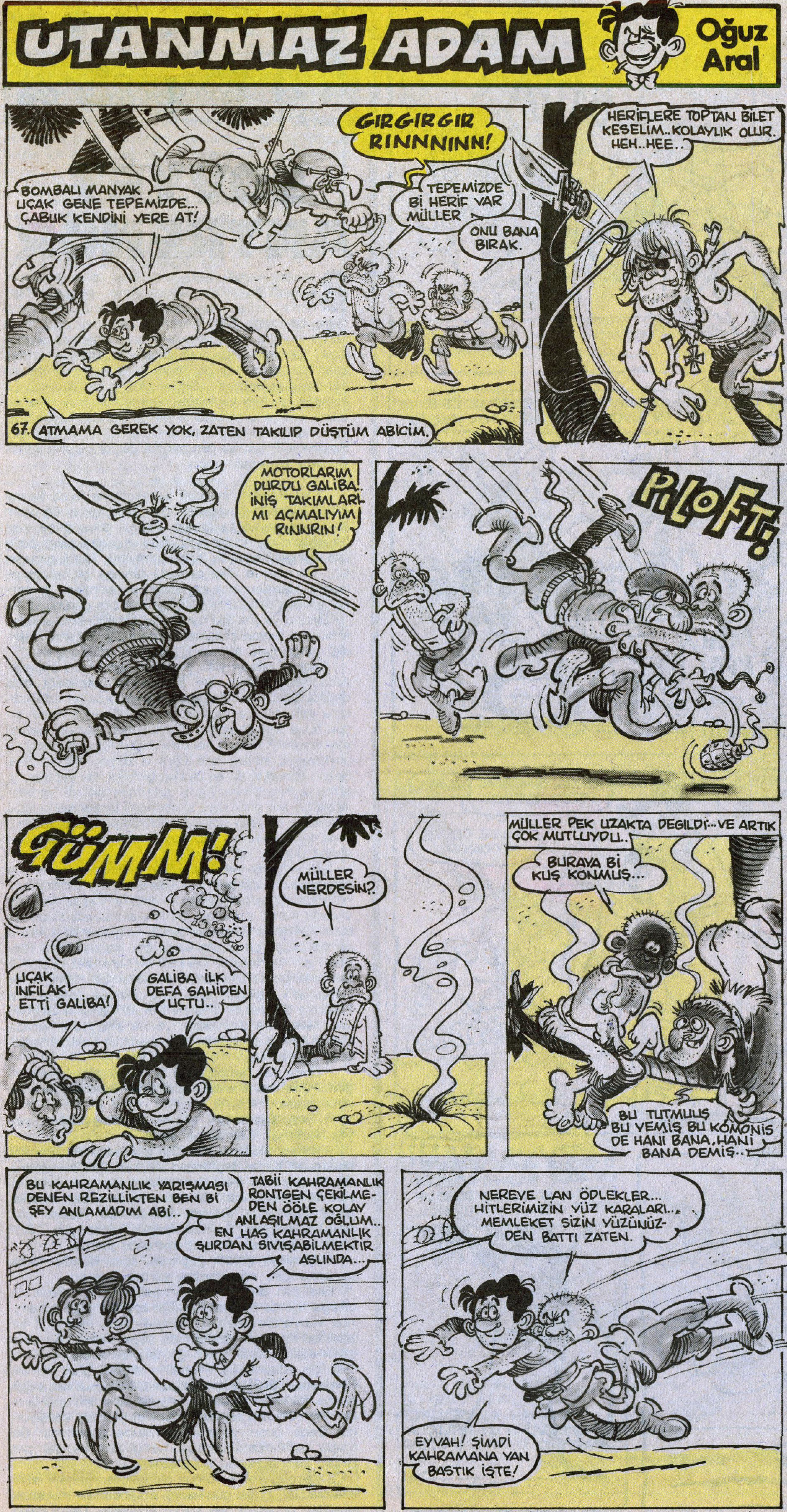

● İBRAHİM SARI

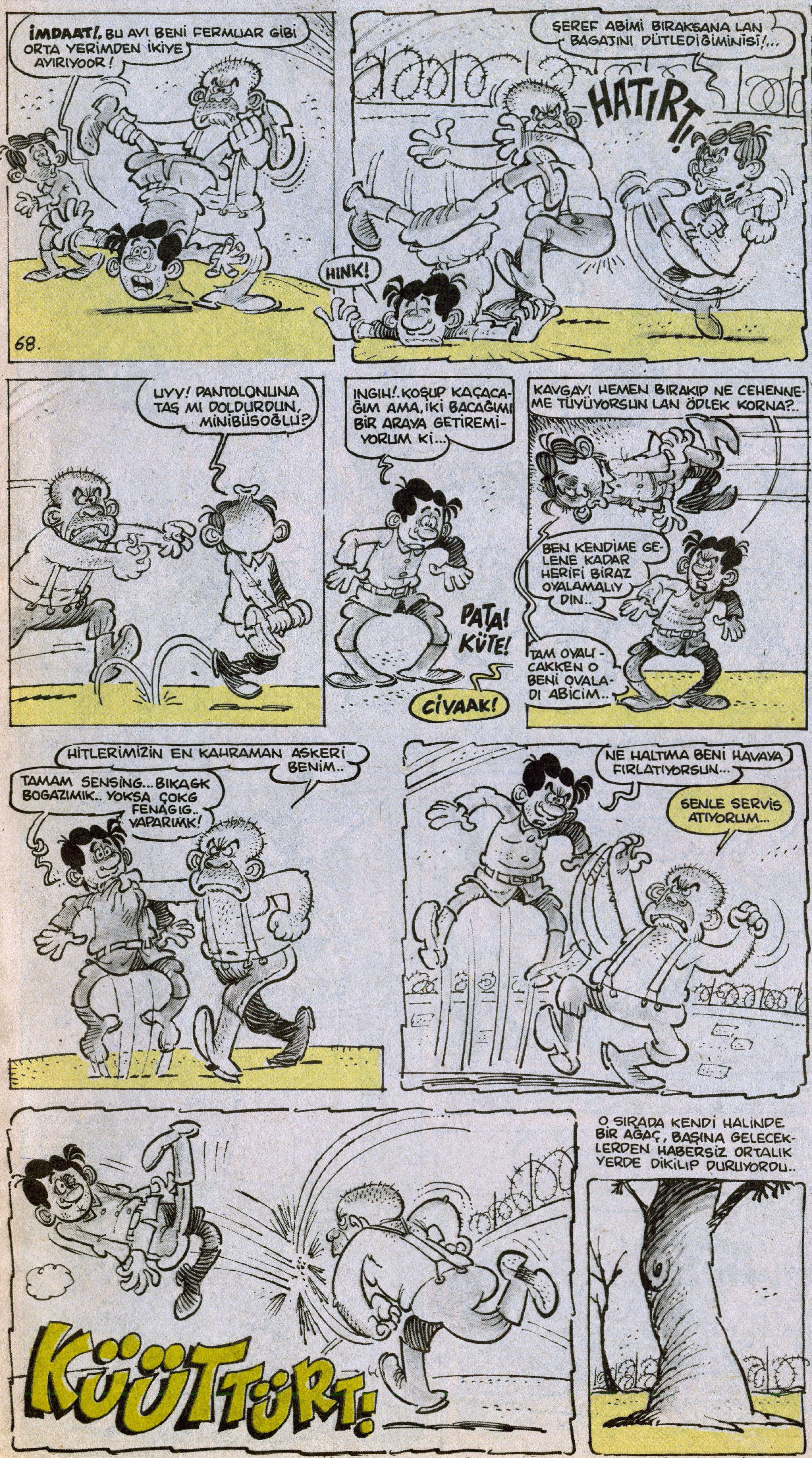

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

SOVYET ANTRENÖR

Başkan Kamil'i artık tüm Dıgıl okurları tanıdı. Bulunduğu şehrin birinci ligde oynayan takımına başkan olan müteahhit Kamil ömründe o güne dek maç bile izlemediğinden bir alay abuk sabuk iş yaptı... Başbakanlık Kupası maçında başbakanın yanında otururken ihale götürmeye uğraştı falan filan ama, kim ne derse desin gene de takıma parasıyla puluyla, o üçbuçuk aklıyla faydalı oldu. En azından, o her yıl küme düşmemek için çırpınan takım, üst basamaklara tırmandı. Dahası, Kamil başkan olduğu ikinci yıl, az önce sözünü ettiğim gibi Başbakanlık Kupası bile oynadı. Şimdi gelelim Kamil'in yeni bir macerasına.

★ ★ ★

O yıl transfer ayı çok hareketli ve kıran kırana geçti. Milyarlar havalarda uçtu. Tabii bu arada bizim Kamil de armut toplamadı. Pamuk elleri cebe atıp, bayağı sıkı oyuncular aldı. Zira kulüp başkanlığı onun için vazgeçilmez bir tutku olmuştu. Nasıl olmasın ki!... Neredeyse ülke çapında tanınan bir adam olmuştu. Hergün spor sayfalarında resimleri, demeçleri çıkıyor. Arada bir televizyonda bile görünüyordu.

Evet, o yıl çok sıkı oyuncular almıştı. Ama takımın artık yeni sezon çalışmalarına başlama zamanı geldiği halde hala antrenör sorununu çözememişti.

Takımın geçen yılki Yugoslav antrenörü süperdi. Ama herif kaçıktı. Ne zaman ne yapacağı belli değildi. Gerçekten başarılıydı ama, örneğin futbolcularla son derece laubali idi. İşte Başkan Kamil en çok buna illet oluyordu. Çünkü onun için en önemli şey disiplindi. Sezon sonuna doğru bunu Yugoslav'a söyleyecek olmuş, işte herif o zaman tozutmuştu. Sezon sonunda da işi bırakıp gitmişti. Ne yaptılar ne ettilerse Yugoslavlar'ı geri getirememişlerdi. Ve başlarına bu antrenör sorunu çıkmıştı. Birçok yerle ilişki kurdular... Bir alay ünlü antrenörün peşine düştüler... Ama kimi gelmiyor, gelmeyi kabullenenler ise akıl almaz paralar istiyorlardı.

İşte o günlerde, başka bir şehirde yaşayan ve kendisine misafir gelen birlikte iş yaptığı bir müteahhit arkadaşıyla birlikte bir lokantada akşam yemeği yiyordu Kamil. Arkadaşı, birlikte almak istedikleri bir ihale için acele Sovyetler Birliği'ne gidecekti. Kamil'e de yolculuğa çıkmadan önce son konuşmaları yapmak için uğramıştı. Derken bir ara söz Kamil'in takımına geldi. Müteahhit arkadaşı da Kamil'in bir zamanlar ki hali gibi, topu sokakta bulsa bomba diye karakola götürecek cinstendi. Ama Kamil'in anlattıklarını sessizce dinliyordu. Ve ne olduysa o sırada oldu, Kamil'in kafasında birden şimşek çaktı. Arkadaşına heyecanla...

– **Bana bak Necmi**, dedi. **Sana bir görev vereceğim... Çok çok önemli... Bana bir Sovyet antrenör bulacaksın.**

– Şey, senin için bilirsin yapmayacağım şey yok. Bulurum bulmasına ama...

– Aması maması yok. Cin gibi adamsın. Derdini anlatacak kadar İngilizcen de var. Sor soruştur... Gözün keserse bulduğun adamı kap gel. Anlaşırsak da iş tamamdır. Olmazsa bu defa ben kendim gider başkasını ararım. Bilirsin bu Ruslar çok disiplinli olurlar... Ben de disiplin hastasıyım... Bizi paklasa paklasa Sovyet antrenör paklar.

– **Elimden geleni yaparım,** dedi **Necmi. Orda görüşeceğim adamlardan yardım isterim.**

Beş gün sonra Necmi yanında Rus antrenörle çıkageldiğinde Başkan Kamil'in keyiften ağzı kulaklarına varıyordu. Adam sportmen yapılı, babayiğit bir adamdı. Antrenör dediğin de böyle olurdu. Kamil'in gözü adamı daha görür görmez tutmuştu. Çok da ciddi bir adamdı. Tam Kamil'in istediği gibi. Hemen kaynaştılar. Sovyet antrenörün tek sorunu Rusça'dan başka tek kelime lisan bilmemesi idi. Allah'tan Hamza vardı. Hamza, Başkan Kamil'in yanında çalışıyordu. Daha önce yıllarca gemilerde çalışmıştı. Bu arada defalarca Rusya'ya da gittiğinden çat pat birkaç kelime Rusça söküttürmüştü.

O gece antrenör yorgun olduğundan geceyi fazla uzatmadılar. Ertesi gün sabah erkenden de oturup el sıkıştılar, üç aşağı beş yukarı anlaştılar. Gerçi kesin

olarak para falan konuşmamışlardı ama anladıkları kadarıyla adam pek öyle para canlısı falan değildi. Böyle bir antrenör, bu kadar alçakgönüllü olsun, olacak iş değildi. Zaten asıl anlaşmayı bir hafta, on günlük bir çalışma devresinden sonra yapacaklardı. Hamza'nın dediğine göre antrenör, sporcuları toplamalarını, hemen tesislere kapanıp çalışmaya başlamaları gerektiğini söylüyordu.

– **Ayrıca anladığım kadarıyla abi, adam kampa kimsenin girip çıkmasını da istemiyor. Telefonlar falan da sökülecekmiş. "No telefon" deyip duruyor...**

Kamil, keyiften dörtköşe:

– **Lan antrenör dediğin, disiplin dediğin böyle olur... Helal olsun adama...** Dedi.

Hamza'ya döndü...

– **Söyle ona meraklanmasın... Ne kamptan içeri, ne de dışarı kuş bile uçamaz.**

Kamp yerini çoktan ayarlamışlardı. Şehrin biraz dışında büyük bir özel kuruluşun spor tesislerinde yapacaklardı kampı.

Aynı gün öğleden sonra tüm futbolcular ve antrenörü tesislere uğurladılar.

Kamptan pek ses seda çıkmıyordu. Anlaşılan herşey yolundaydı. Bu arada antrenör bol bol gıda maddesi istetiyor, Kamil de iki koyun isteseler beş koyun, beş kilo tereyağ isteseler otuz kilo tereyağ yolluyordu.

Kampın dördüncü gününde falan antrenör nasıl olduysa Hamza'yı bir iş için şehre yolladı. Hamza sürekli kampta kalıyor o bildiği birkaç kelime ile antrenöre sözümona tercümanlık yapıyordu. İşte ilk haberi Hamza'nın şehre geldiği o gün aldılar.

– **Bir kondüsyon, bir kondüsyon aklınız durur beyim...** Diyordu Hamza. **Bambaşka çalıştırıyor çocukları, bambaşka. Hepsi aslanlar gibi oldular... Suratlarından düşen bin parça ama tabii alışmamışlar böyle sıkı idmana, ondan.**

Ve bir daha da haber alamadılar kamptan. Ama içleri rahattı. Biliyorlardı ki futbolcular emin ellerdeydi.

Ve galiba kampın dokuzuncu günü falandı. Hamza şehre inen biriyle haber yollamıştı. Antrenör, Başkan Kamil ve diğer yöneticileri kampa bekliyordu. Kamil kulaklarına inanamadı. Hemen kamptakilere hediyeler falan aldırdı. Yöneticiler ve bazı ileri gelen taraftarlarla birlikte kampın yolunu tuttular.

Kampa vardıklarında Sovyet antrenör, onları kapıda karşıladı. Ama kapıdan içeri girdiklerinde ortada futbolcular falan yoktu. Sahanın ortasında ise dört beş tane güreş minderi vardı.

– **Şimdi modern futbolda çalışmalar böyle,** dedi Kamil. **Güreş, boks, herşeyi çalıştırıyorlar.**

Ve futbolcular göründü... Daha doğrusu futbolcular değil de ense kulak yerinde adeta pehlivan gibi bir alay adam. Kamil'in birden kafasına dank etti. Olduğu yerde şöyle bir sendeledi. Yoksa!... Evet yoksa!... Birden kendisinin, başkan olduğu ilk yıl, futbolcu getireceğim diye Amerika'ya gidip nasıl "Amerikan futbolu" oyuncusu getirdiğini hatırladı. Bu arada Sovyet antrenör el kol işaretleriyle nasıl mükemmel çalıştıklarını anlatıyordu. Ve Başkan Kamil görsün diye iki çift futbolcuyu da minderde kapıştırmıştı.

Düşmemek için bir duvara dayanan Kamil, "Yaktın ulan Necmi beni, yaktın!" dedi içinden. Bu arada süklüm püklüm Hamza yanaşmıştı yanına.

– **İlk günler pek anlamadım. Hep kondüsyon idmanı zannettim. Son günlere doğru bu adamın futbol değil, güreş antrenörü olduğunu anladım ama dışarı çıkamadığımdan, telefonlar da kesik olduğundan size haber veremedim ki abi!..."**

Ve Başkan Kamil'i teselli etmek için konuşmasını sürdürdü Hamza...

– **Boşver üzülme abi... Her işte bir hayır vardır. Hem biliyorsun önümüzde BARSELONA OLİMPİYATLARI var... Oraya gideriz!...**

Tekin Aral

NETİCE İTİBARIYLA...

● GÜRCAN GÜRSEL

LA AVANTURE
DABANCALAR PATLADI
SONER GUNDAY
MERHABAA.
MERHABA. N'ABER YA, NOOLDU ÖYLE?
N'OLUR KUSURA BAKMA BRUS Lİ ABİ, BİLİRSİN ABİMSİN, SAYGIM VARDIR. SANA ELİM KALKMAZ, AMA ÇOK SİNİRLENDİM, NEVRİM DÖNDÜ, GÖZÜM GANLANDI.
ÖNEMLİ DEĞİL, ASIL SEN KUSURA BAKMA. DİLİMİ TUTAMADIM İŞTE. SAÇMA SAPAN KONUŞUP SENİ TAHRİK ETTİM. HADİ ŞİMDİ BUNLARI BOŞVERELİM...
ŞEREFE
SEN KAÇTIKTAN SONRA GİTTİM, ODALARINA BAKTIM, İKİSİNE DE HİÇBİ ŞEY OLMAMIŞ. ISKALAMIŞSIN.
ŞİKAYET İÇİN KARAKOLA GİTMEDİLER Mİ?
NASIL GİTSİNLER? YAPTIKLARI ZİNAYA GİRİYOR. UNUTMA, AYLİN HÂLÂ SENİN KARIN. SENİ ŞİKAYET EDELİM DERKEN KODESE BİLE GİREBİLİRLER.
DOĞRU LAN. HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM.
HİŞT LAN SITKI, BAKSANA. BİRAZ ÇAPKINLIK YAPALIM MI LAN HI... NE DERSİN, BAK ARKANDAKİ KARILAR, DEMİNDENBERİ BİZİ KESİYORLAR.
HEA ESSAHMI DİYON LAYN.
ŞİMDİ... HEMEN BAKMA... YAVAŞÇA DÖN VE NAZİKÇE GÜLÜMSE. SAKİN DAVRAN. ÜRKÜTMEYELİM.
TAMAM.
HELLOO... MY NAME İS BRUS-Lİ AND THIS İS SITKI...
HELLÖÖÖ!
HELLOO JANE...
ELİZABET!
Gecenin ilerliyen saatlerinde...
YAV BURUS-Lİ ABEY, BU GADIN YAMAN FİNGİRDEŞMEYE BAŞLADI... NEYDECEZ?
DUR OĞLUM, SAKİN OL. AYU GİBİ DAVRANMA. ÇAĞDAŞ OL. UYGAR OL.
AYY Hİ Hİ...
LAYN, GIZLARI DENİZ KENARINA GÖTÜRELİM, TAMAM MI?
OLÜR OLİR.
Hİİ...
HÜYYT, LAYN GADIN. DUR, NE YAPIYON LAYN... GÖREN MÖREN OLUR, DUR.
COME ON SİTKİ COME ON...
PLEASE... PLEAASEE...
LAYN KERANECİ DUR LA, DUTMA ORAMI. UUAAH! GÜNAH BENDEN GİTTİ...
KRAA KRAA
SONER GUNDAY
DEVAMI HAFTAYA...

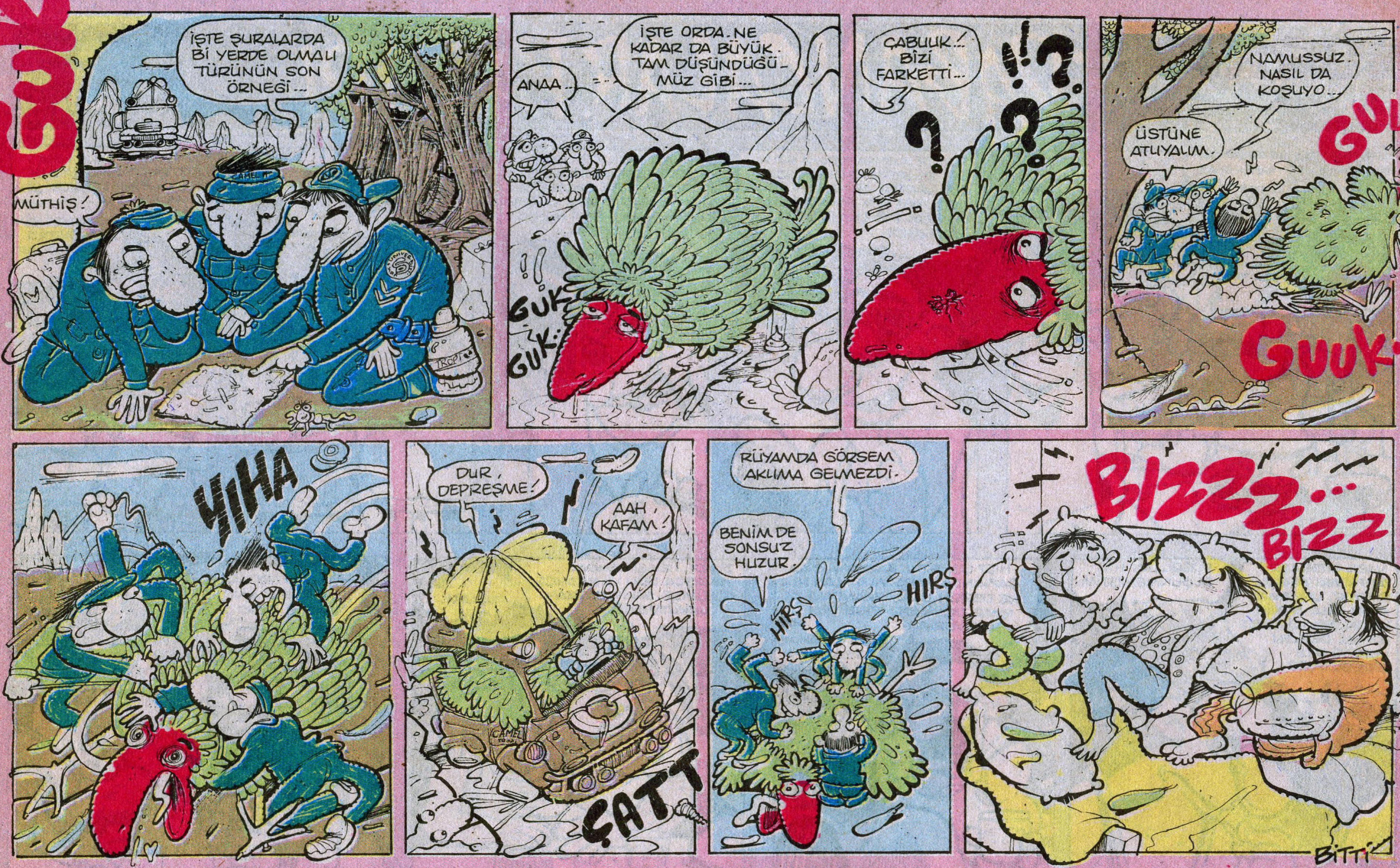

Kelime Oyunları Ekibi

1991 YAZ ETKİNLİKLERİ

burç, yiğidin kamçısıdır

kadın yoksuldu,
parası yoktu,
çocukları vardı,
çocukları açtı,
yemek istiyolardı...
kadın çaresizdi,
kazana taş koydu,

çocukları kandırdı,
taşlar kazanda kaynadı...
(klasik numaraydı)
– Yemek nezman, pişçek anne?... dediler,
– bekleyin... diyebildi,
– yemeen adı ne anne?... dediler
kadın kalın dudaklıydı,
dayanamadı, ağladı
– taş kebabı... diyebildi.

Bodrum'da doğdu...
Bodrum'da yaşadı...
Yine orda öldü...
Tekrar dünyaya geldi,
yine Bodrum'da...
"Halikarnasyon olayı"dedi
tıp çevreleri...

ameliyat pek zor geçti, saatlarca sürdü...
sonra doktor
kan - ter içinde
çıktı
ameliyathaneden...
yakınları, çok telaşlı,
sordular doktora:
– yaşıyo mu doktor...
doktor dedi ki onlara:
– ulan herif yaşıyo valla ha!...

bırakın
kulaktan
kulağa
oynamayı...
kucaktan
kucağa
oynıyalım!...

öyle bi müzik grubuydu ki,
hepsinin psikolojik problemleri var idi...
işte bu yüzden,
sırf bu yüzden
işte
gruplarının adı
"grup terapi"
idi...

biz
vaya con dios...
siz ne
diosunuz?...

yazılı t-shirt'ler
pek yaygın...
okumayı sevmiyor halkımız,
okumuyor nitekim,
fakat inadına
"yazılı tişört"
giyiyor...
bari çıkartsalar da
karamazof kardeşler'in
savaş ve barış'ın
ve diğerlerinin
yazılı tişörtlerini de,
bi boka yarasa
yazılı t-shirt tutkusu...

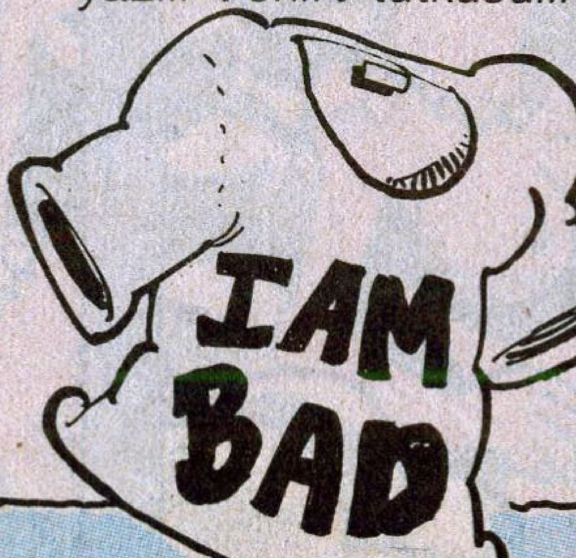

ben
charles darwin...
sizleri en
evrimci
duygularımla
selamlarım!...

biçok kişi gibi
o da keldi...
ama o
bi acaip keldi...
peruğu bile
dökülüyodu!...

gelin, hep
beraber
fax
çekelim...
"grup fax"
yapalım!...

toplumla falan
bi ilgisi yok abi...
beni o kız
mahvetti...
"ben bireyin kurbanıyım"

Vedat Özdemiroğlu

(İşini yapar, evine gider, uyur)

meraklısına not: mahşerin dört aşçısı, yabancı kültürlerin türk mutfaa üzerindeki işgalini kınamak amacıynan **"açlık grevine"** başlamıştır, biline...

NURHAYAT

● YAZAN: SUAT GÖNÜLAY
● ÇİZEN: TARIK TOLUNAY

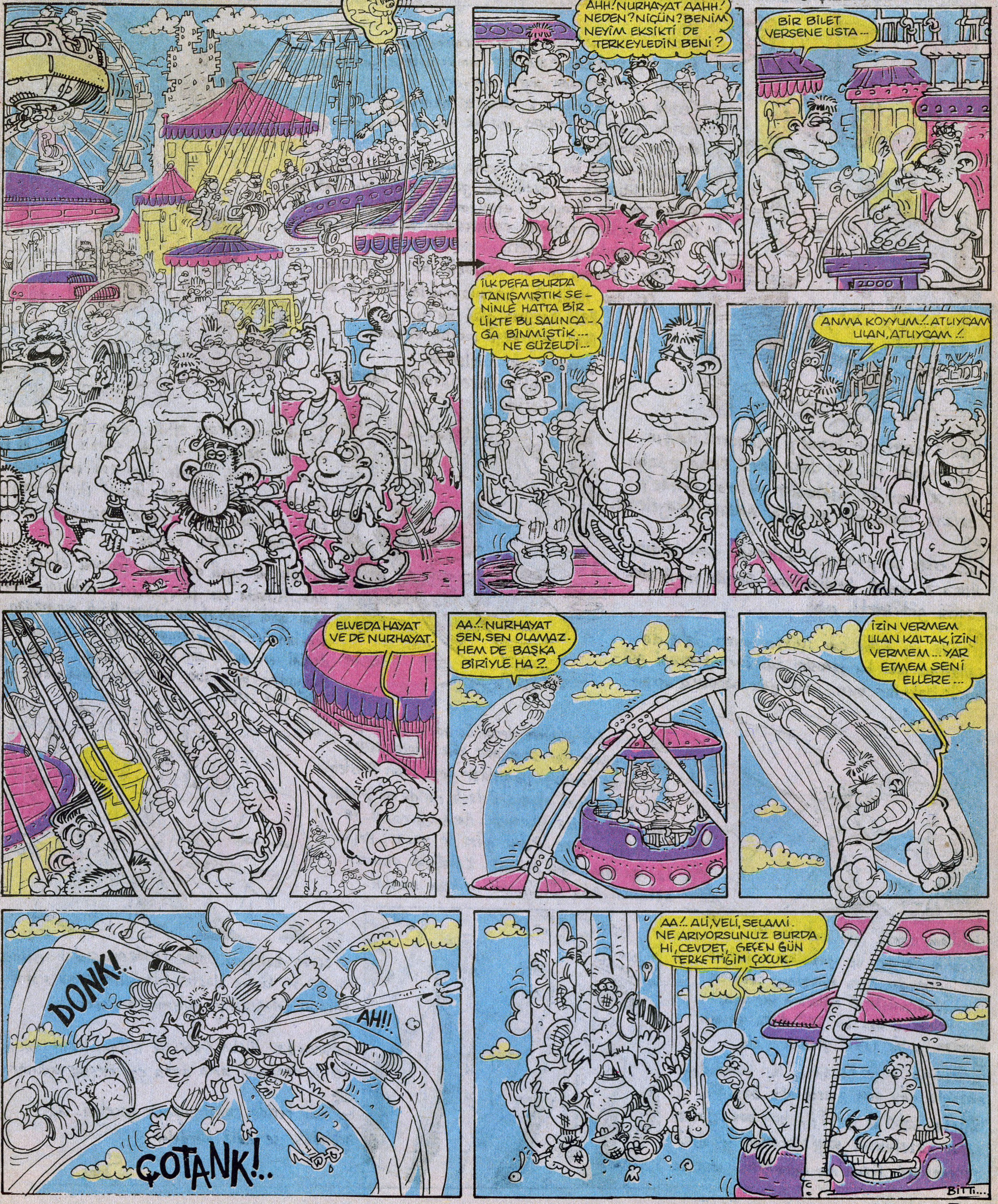

Meşhur Feride
Feride henüz yeni girdi yirmibirine...
Ama beceremedi hala bir üniversiteye girmeyi...
Annesi, babasından ayrı yaşıyor...
Feride de çaresiz tek başına takılıyor...
Feride güzel bir haspa, üstelik yaşından olgun ve dolgun gösteriyor...
Sevgisiz gelmiş bu yaşa genç kadın! Kız değil Feride. Yitirmiş o özelliğini geçen sene bir kotranın kamarasında. Proplem etmiyor yitirdiğini Feride...
Devamlı mesken edinmiş sanatçıların ve sanatçı adaylarının takıldığı yerleri.
İşte İstanbul'un bol rutubetli bir gecesinde ressam Halit ile karşılaşıyorlar. Ortaköy'de...
Halit anasının gözü bir tip.
Malı götürmeye çoktan meraklı.
Vukuatı çok o alemde...
Ama Halit'in becerilerinden habersiz bizim Feride.
Halit davet etti Feride'yi atölyesine. Halit'in atölyesinde iki kişi daha vardı. Metin ve Sabri. İkiside Amerika bitirmişler mektebi... Feride'yi kafaya almak için anlattılar Amerika hikayelerini.
Üç erkek de yiyorlardı gözleriyle genç kadını. Atmaca misalı bekliyorlardı Feride'yi... Acaba hangisi götürecekti malı...
Feride iki duble cini içtikten sonra daha da rahatladı. İçki bu kimisini küstürür kimisini güldürür. Yaktılar birer joint yani sarmaca esrar...
Feride'ye de ikram ettiler... Genç kız itiraz edecek halde hiç değildi... Salak kız!. İlk kez içiyordu mereti. Feride koyu verdi kendi keçi kılından yapılmış döşeğe... Üşüştü itler hemen kızın çevresine... Hızla soydular taze kızın elbiselerini. Şimdi çıplaktı Feride...
Klasik bir öykü değil bu... Tecavüz etmediler ona... Aslında zor tutuyorlardı kendilerini. Halit kaptı geldi fotoğraf makinasını. Bastı durmadan deklanşöre... Fotoğrafladı Feride'nin çıplak bedenini en mahrem yerine kadar... Feride kız dünyadan bir haber vaziyette... Yoksa yatar mı öyle sere serpe...
Uzun vadeli düşünmüşlerdi üç adam Feride'yi çıplak fotoğraflar sayesinde köle edeceklerdi kendilerine Feride'yi. Dağıttılar genç kızın müstehcen resimlerini etrafa. Dolaştı Feride'nin pozları elden ele. Feride yıkılmıştı... Ama çaresizdi... Ve düşmüştü dillere... Polise gitse ne yazar!.. Peşine takılanların sayısı artmıştı... Kabullendi çaresiz hatasını... Ama söndürmedi intikam ateşini...
İntikam almak için kolladı bir fırsatını Feride... Ve yakaladı o fırsatı çok geçmeden. Aynı numarayı çekmek için düşürmüşlerdi ağlarına bir genç kızı. Feride o anı bir kez daha yaşadı. Bundan iyi bir fırsat geçmezdi ele...
Ertesi gün zafer kazanmış bir kumandan edasıyla gitti dört gazete aldı bayiiden.
Metin, Sabri ve Halit'in boy boy resimleri vardı gazetelerin sayfalarında. Suç üstü basılmışlardı, Feride'nin ihbarından sonra...
SUÇ ÜSTÜ BASI
YAKALANAN ÜÇ ARKADA
MAHKEMEYE ÇIKARTILIP TUTU
HAL
ARKAD
YAKA
Feride mutluydu. Onlar Feride'nin çıplak resimlerini 40-50 kişiye ulaştıra bilmişlerdi. Oysa şimdi onların fotoğrafları milyonlara ulaşmıştı.
Sonunda Metin, Sabri ve ressam Halit, bizim Feride'den çok ama daha çok meşhur oldular...
Şimdi Feride rahat uyuyor geceleri... Üç arkadaş ise hâlâ içerdeler...
Son

SÜPÜRGECİ

- YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
- ÇİZEN: ŞEVKET YALAZ

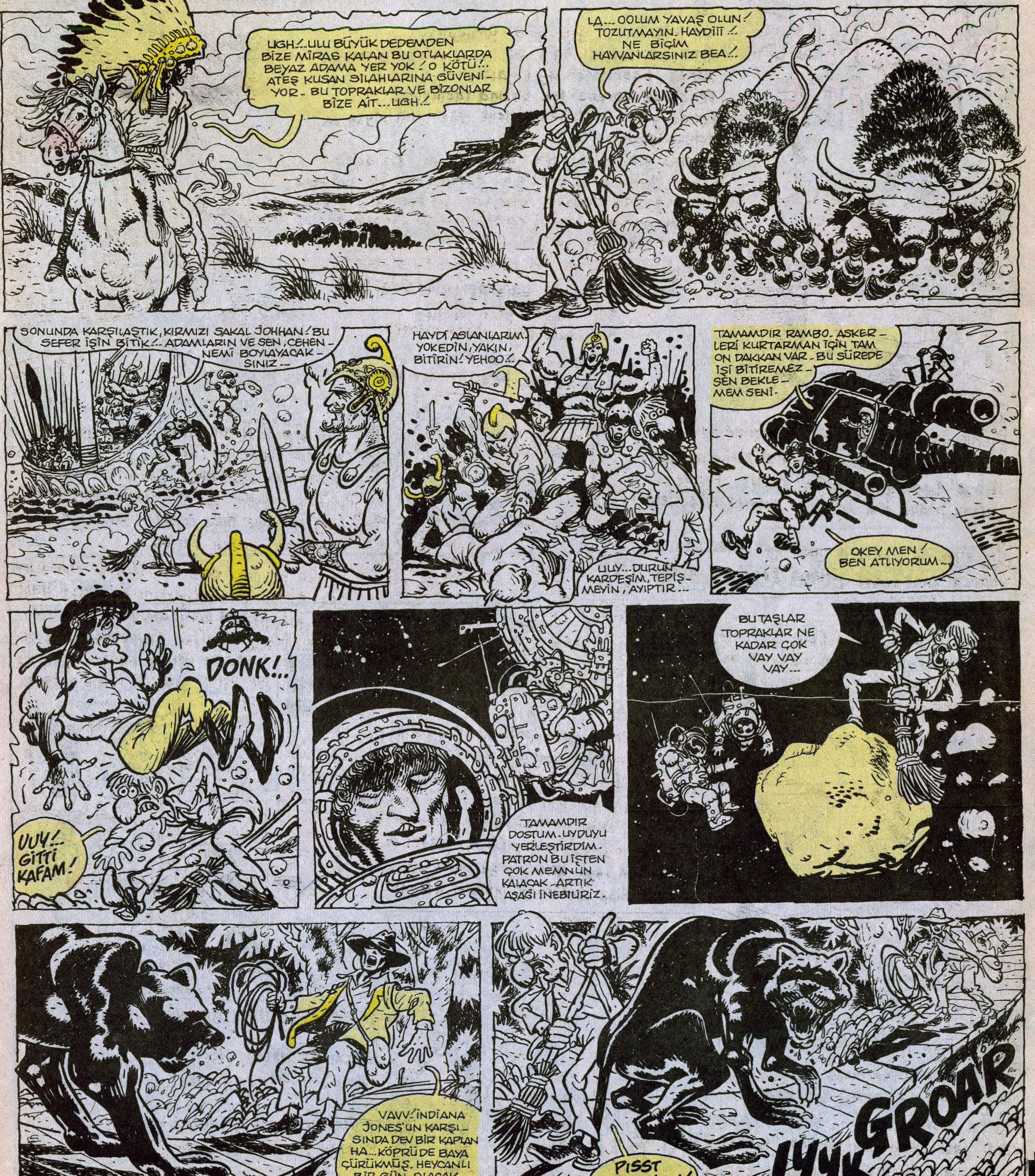

Devamı arka sayfada

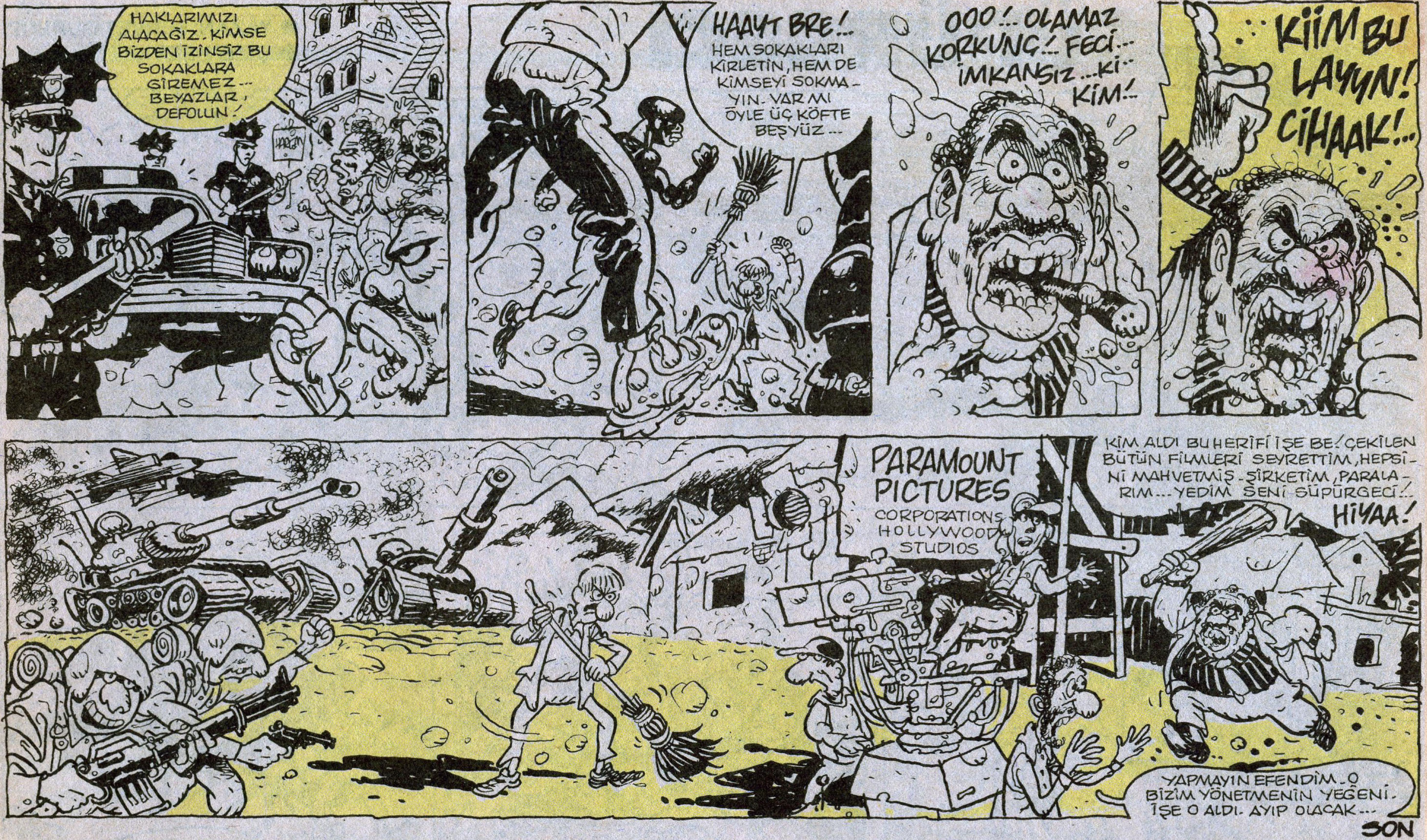

GÜLMECE GÜLDÜRMECE

● MURAT ALPAY

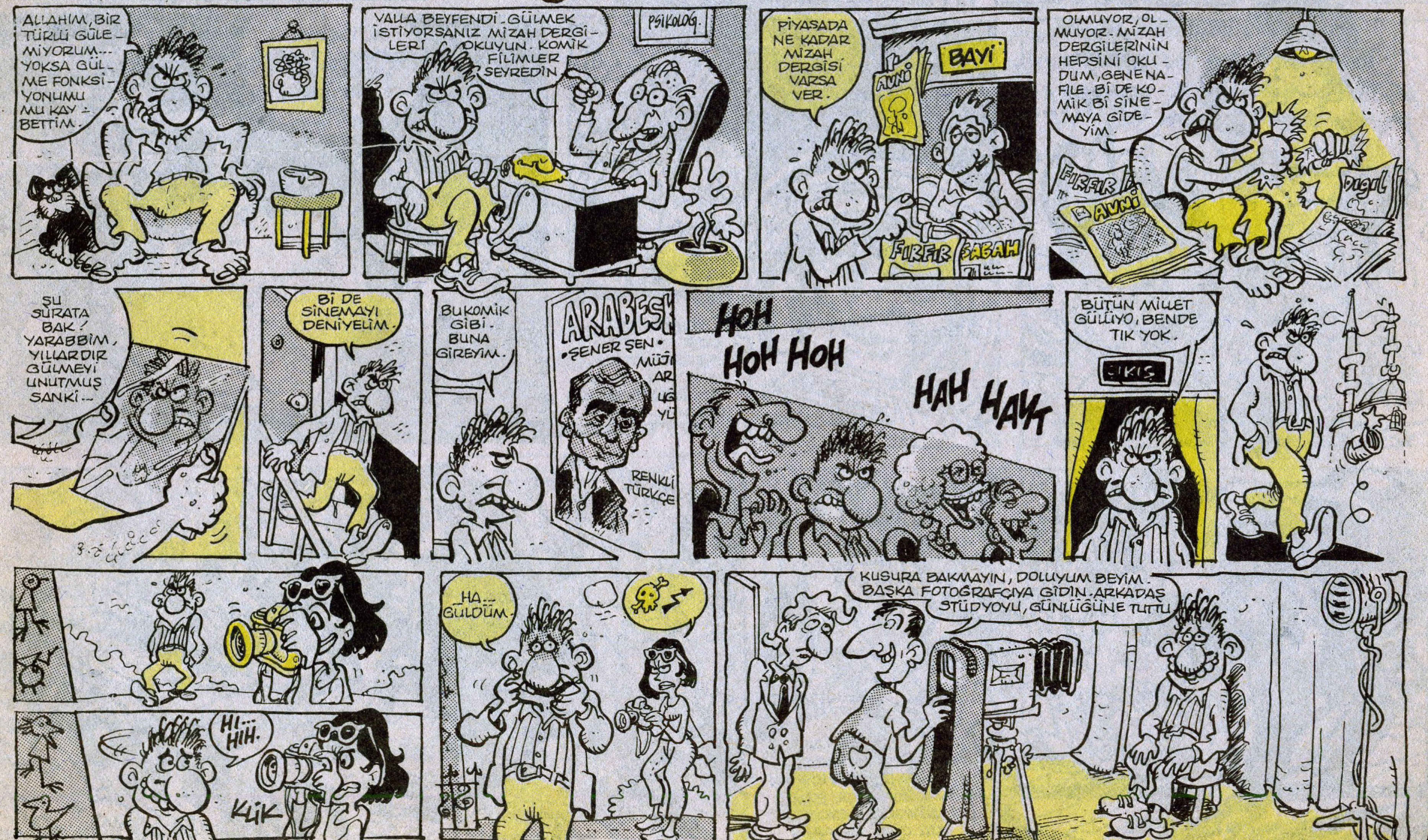

HERKESİN NERMİN

SUAT GÖNÜLAY

Devamı arka sayfada

HERKESİN NERMİN
SUAT GÖNÜLAY
ABBASI BULUN LAAYN...! IH!.
LA GET İPNENİN EVLADI. BELA MISIN LAN..!
ABBAS BEY GELDİ Mİ KOÇUM. Bİ MARUZATIM VARDI DA...
DÖTÜ YİYOSA ÇIKSIN LAYN..! ÖPÜŞÜCEM ONLAN.
HA... KİMSİN SEN?
ABBAAAAS! DOSTTUK LAN SENLEN BİZ DOST. INIIAAH!..
HUOP_DALDIN. KİMSİN DEDİK.
NEEYSE, SONRA GELİRİM.
DOSTTUK BİZ LAYN...İPNENİN ÇOCUU LAYN... HUÇK.
BANA ABBASI ANLAT DOSTUM... KİMDİR, NEDİR... DOSTLARINI, GELMİŞİNİ, GEÇMİŞİNİ...
ANLATİYM ABİ. SANA ABBASI DEĞİL HİKMET'İ DE ANLATIRSAM NE VERİCEN LAYN?
NE... HİKMET'İ DE Mİ?

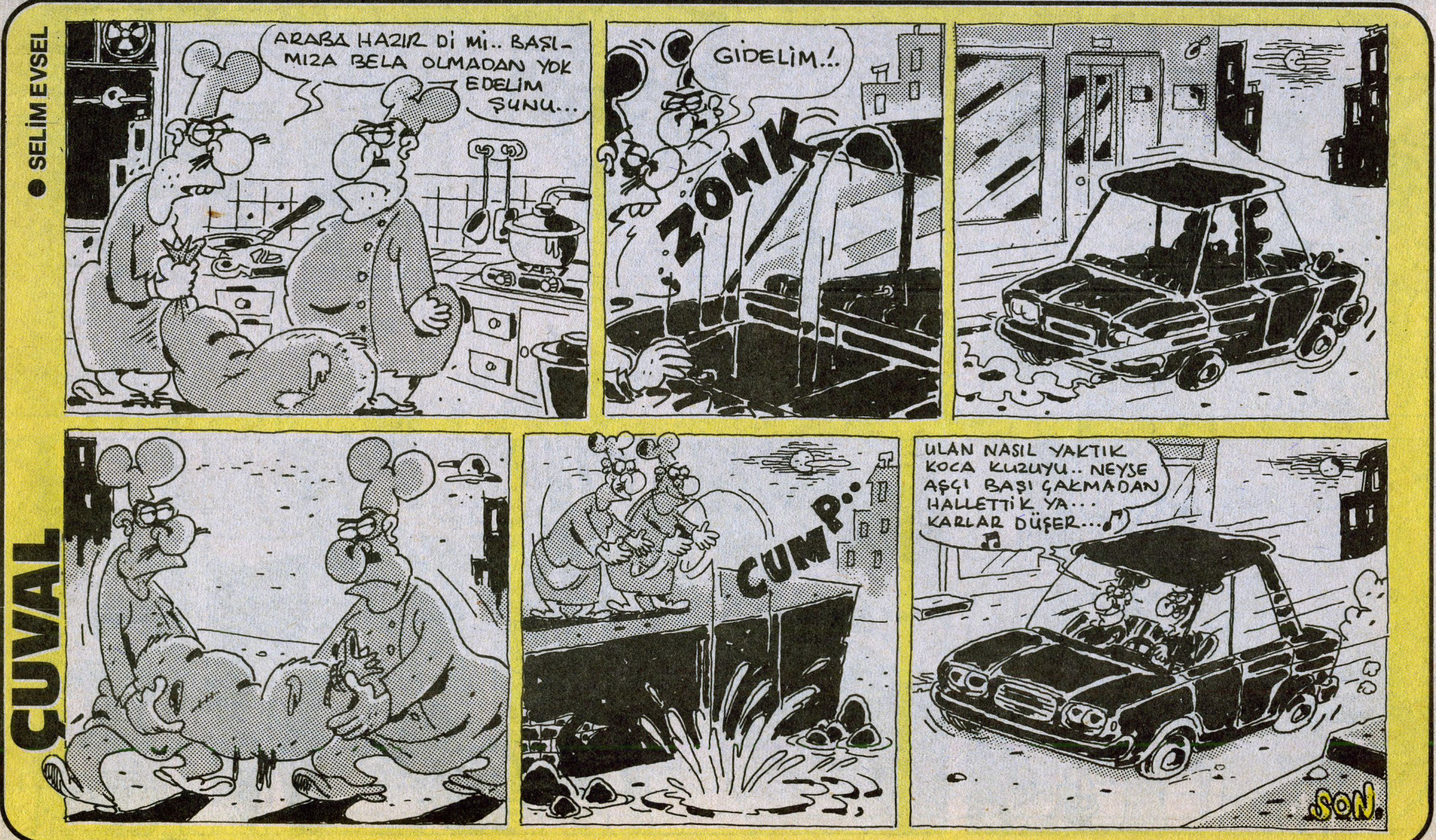
SELİM EVSEL
ÇUVAL
ARABA HAZIR Dİ Mİ.. BAŞIMIZA BELA OLMADAN YOK EDELİM ŞUNU...
GİDELİM.!.
ZONK
CUMP..
ULAN NASIL YAKTIK KOCA KUZUYU.. NEYSE AŞÇI BAŞI ÇAKMADAN HALLETTİK YA... KARLAR DÜŞER...
SON.

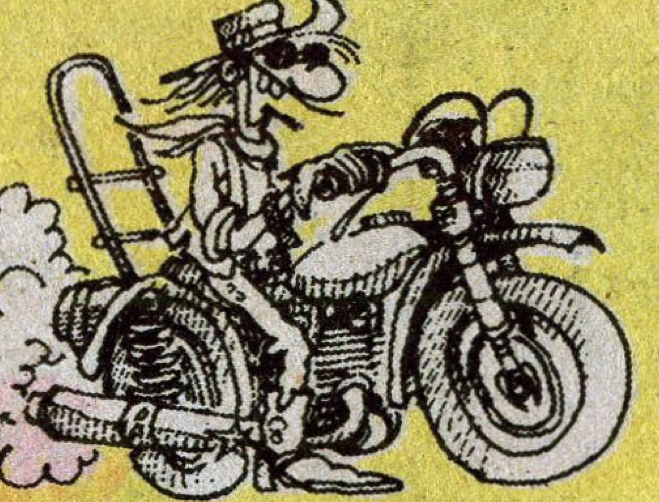

TAM GAZ GİDERKEN

- İskeletimin ciklet, vücudumun jöle gibi olduğu şu sıcakta, sabahın yedisinde kalkıp size hikaye çizdim... Hava naylon bi oksijen içerirken, çevrede yanan tek grizu lambası benimki evet çok da dumanlı hava ne hesapsa. Az ötemde Yeşilköy'e inen, kalkan uçaklar, dünyanın şu masamın etrafında ne kadar büyük olduğunu baarıyosada ben mağaramdan fırlayıp Sirilanka Madagaskar, Jamaika ya uçak kaçırmamak için, dilimi ısırıp işime takılıyorum. Festival de finiito, kaldım plaklarıma, kasetlerime v.s. Artık günde en çok iki plak dinliyorum şööle kendimi içine gömüp. Festival konserleri bi ince kafamı dinlemei öğütledi sanki bana...
- Sınav tripleri patlıyo gene bazınıza gece takılın corç, serin de. Öptüm.

ÖPTÜM

- Seni seviyoruz tamam. Kafamı yamultma bi takarım sana. Balya balya biriktirir, çalışır, koparırım seni bu dünyadan kendime kadar. Enflasyona filan uğramadan doooru bana gel.. Çabuk...

BREYK ULAN BREYK ŞEHİR PLAJI ARIYOOOR

- Üstsüz yanamıyosun di mi tırsık. Bi tek sende var çünkü onlardan. Kim bakıyo baktırma. Git at postanı. Yassah sa git bi ücra köşeye orda tutuş. Gelicen gene leke leke züraafaa gibi.
- Sizin kıyı şeridi nasıl? Bomba patlamış süpermarket gibi mi, yoksa deniz yıldızı, minaresi, midye, kum, çakıl su çıplak gözle görülüyomu.

DELİSİN

- Kavun, peynir, rakı ile komaya girmediysen.
- Küveti doldurup gece içinde uyumuyosan.
- Dolunay da kıyıya gidip, bok koklamıyosan
- Buzlu çay içmiyosan
- Çiket ciğnemiyosan
- Gardiyan gibi kırk tane anahtar olan anahtarlığını beline takıp geziyosan
- Vitamin haplarını unutuyosan (demirli)
- Beşten evvel sokağa çıkıyosan
- Minibüste, otobüste uyuya kalmıyosan
- Sabah, akşam duş çekmiyosan
- Hep aynı kayıntıya takılıyosan
- Sex'e biraz mola vermediysen
- Blue - jean'in pisse.

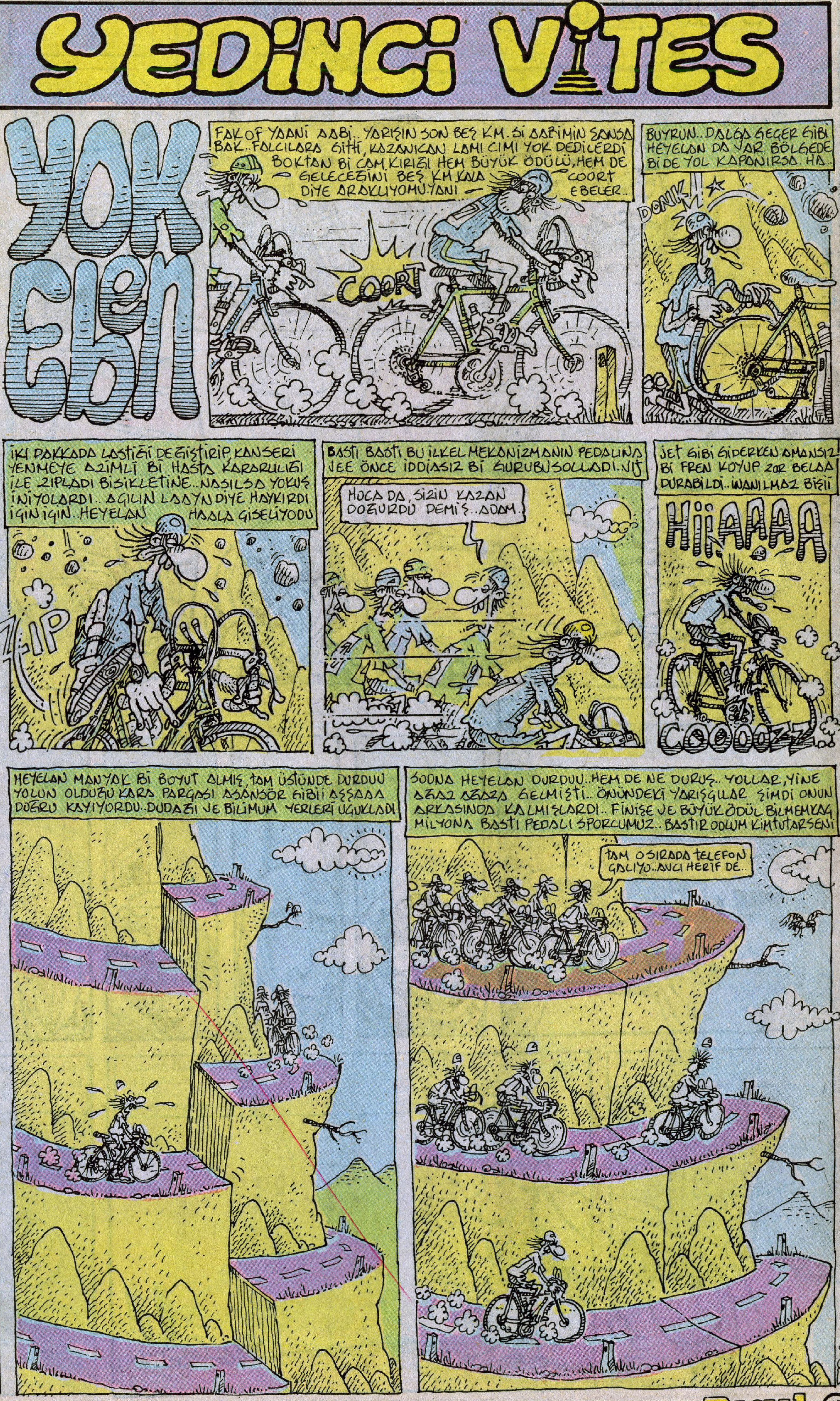

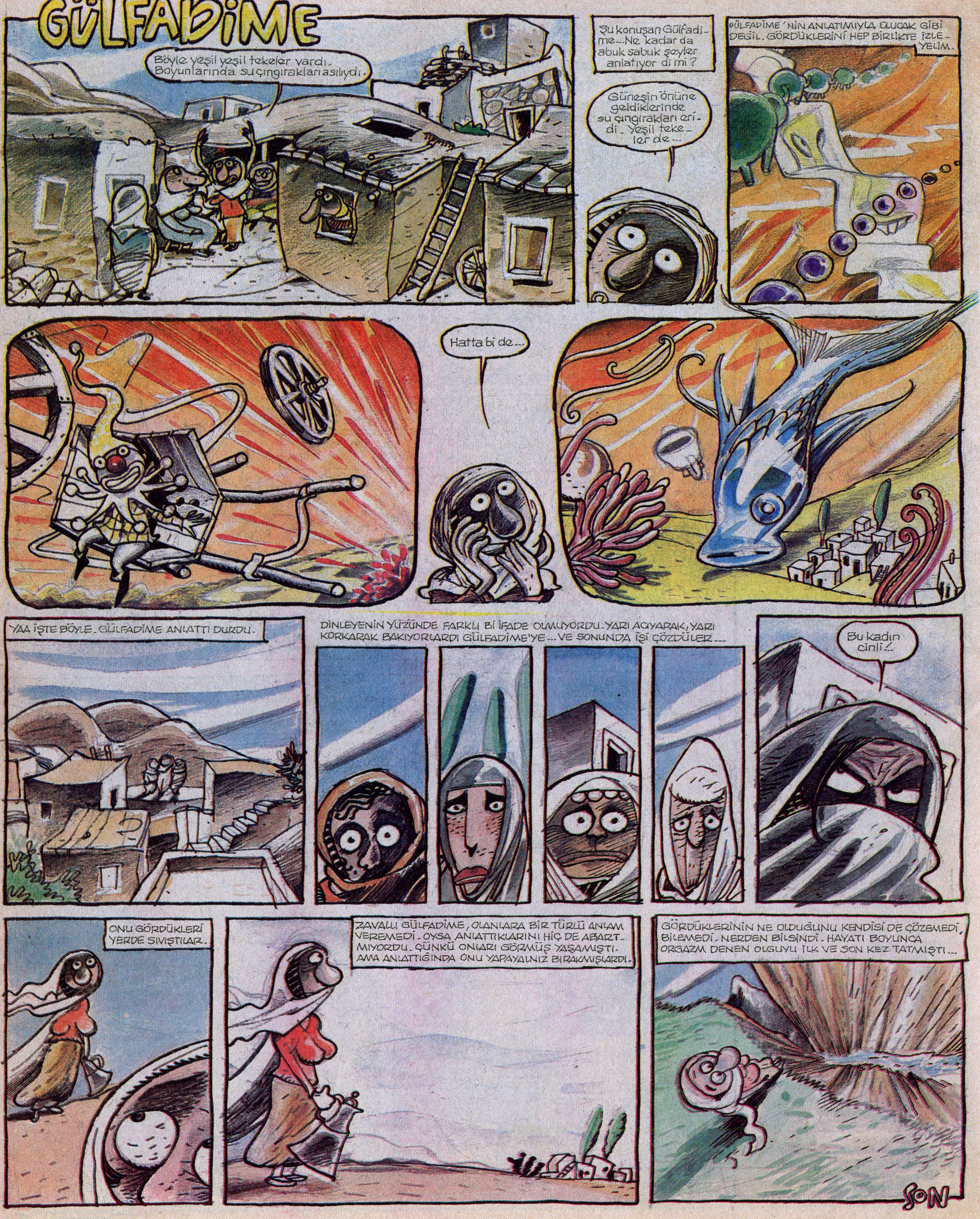
GÜLFADİME
Böyle yeşil yeşil tekeler vardı. Boyunlarında su çıngırakları asılıydı.
Şu konuşan Gülfadime... Ne kadar da abuk sabuk şeyler anlatıyor di mi?
Güneşin önüne geldiklerinde su çıngırakları eridi. Yeşil tekeler de...
GÜLFADİME'NİN ANLATIMIYLA OLUCAK GİBİ DEĞİL. GÖRDÜKLERİNİ HEP BİRLİKTE İZLEYELİM.
Hatta bi de...
YAA İŞTE BÖYLE. GÜLFADİME ANLATTI DURDU.
DİNLEYENİN YÜZÜNDE FARKLI Bİ İFADE OLMUYORDU. YARI ACIYARAK, YARI KORKARAK BAKIYORLARDI GÜLFADİME'YE... VE SONUNDA İŞİ ÇÖZDÜLER...
Bu kadın cinli!..
ONU GÖRDÜKLERİ YERDE SIVIŞTILAR.
ZAVALLI GÜLFADİME, OLANLARA BİR TÜRLÜ ANLAM VEREMEDİ. OYSA ANLATTIKLARINI HİÇ DE ABARTMIYORDU. ÇÜNKÜ ONLARI GÖRMÜŞ YAŞAMIŞTI. AMA ANLATTIĞINDA ONU YAPAYALNIZ BIRAKMIŞLARDI.
GÖRDÜKLERİNİN NE OLDUĞUNU KENDİSİ DE ÇÖZEMEDİ, BİLEMEDİ. NERDEN BİLSİNDİ. HAYATI BOYUNCA ORGAZM DENEN OLGUYU İLK VE SON KEZ TATMIŞTI...
SON